

ขั้นตอนที่ 2: หากคุณมีคุณสมบัติตามการรับรอง ทั้งหมด เจ็ดข้อในขั้นตอนที่ 1 ให้ลงชื่อและลงวันที่คำประกาศ

- ผู้ใหญ่แต่ละคนที่มีรายชื่ออยู่ในสัญญาเช่า ข้อตกลงการเช่า หรือสัญญาการเคหะที่ตรงตามเงื่อนไขที่ร่างไว้ในขั้นตอนที่ 1 ควรลงชื่อในคำประกาศ ในบางสถานการณ์ เช่น การยื่นขอคืนภาษีร่วมของรายบุคคล อาจเป็นการเหมาะสมที่ให้สมาชิกหนึ่งคนของครัวเรือนจัดเตรียมคำประกาศที่มีการบังคับใช้ในนามของผู้พักอาศัยที่เป็นผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ในสัญญาเช่า ข้อตกลงการเช่า หรือสัญญาการเคหะที่มีประเด็น คุณสามารถใช้คำประกาศของ CDC ซึ่งมีให้ที่ <https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/downloads/declaration-form.pdf>

ขั้นตอนที่ 3: จัดเตรียมสำเนาของคำประกาศที่ลงชื่อแล้วให้แก่เจ้าของบ้านหรือ PHA ของคุณ

- **ข้อสำคัญ!** หาก你不ลงชื่อและส่งคำประกาศแก่เจ้าของบ้านหรือ PHA ของคุณ คุณยังคงสามารถถูกฟ้องขับไล่ เนื่องจากไม่ชำระค่าเช่าระหว่างวันที่ 4 กันยายน 2020 จนถึง 31 ธันวาคม 2020 อย่างไรก็ตาม คำประกาศกำหนดให้คุณรับรองว่าข้อมูลเป็นจริง โดยมีบทลงโทษหากให้การเท็จ ซึ่งหมายความว่าข้อความเท็จหรือที่หลอกลวงหรือการละเลยใด ๆ อาจก่อให้เกิดการฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่งที่มีค่าปรับ ค่าเสียหาย ค่าเสียหาย หรือจำคุก ดังนั้น **กรุณาตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณมีคุณสมบัติตรงตามการรับรอง ทั้งหมด ในขั้นตอนที่ 1 ก่อนที่จะลงชื่อในคำประกาศ**
- หากการฟ้องขับไล่เนื่องจากการไม่ชำระค่าเช่าเริ่มต้นขึ้นก่อนวันที่ 4 กันยายน แต่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ คุณยังคงสามารถลงชื่อและส่งคำประกาศให้แก่เจ้าของบ้านหรือ PHA ของคุณเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองไม่ให้ถูกฟ้องขับไล่
- หากเป็นไปได้ ให้ส่งคำประกาศผ่านทางอีเมลหรือวิธีการอื่น ๆ ที่มีการระบุไว้ที่ได้รับ เพื่อเป็นหลักฐานว่าคุณได้ส่งแล้ว ตัวอย่างเช่น อีกวิธีหนึ่งคือการส่งจดหมายลงทะเบียนผ่านทางบริการไปรษณีย์ของสหรัฐฯ ที่มีการขอให้ส่งจดหมายตอบรับว่าได้รับเอกสารแล้ว นอกจากนี้ให้เก็บรักษาสำเนาคำประกาศที่ลงชื่อแล้วของคุณไว้เป็นหลักฐาน รวมถึงลงวันที่และเวลาที่จัดส่งหรือมอบให้กับเจ้าของบ้านหรือ PHA ของคุณ
- **ผู้เช่าร่วมบัตรกำนัล** อาจต้องการที่จะให้คำประกาศแก่ PHA ของคุณและเจ้าของบ้านของคุณด้วยเช่นกัน

โปรดจำไว้ว่า

- หากคุณสามารถชำระค่าเช่าของคุณหรือชำระเงินค่าเช่าบางส่วน คุณก็ยังคงจำเป็นต้องกระทำดังกล่าว
- การระงับการฟ้องขับไล่ในคำสั่ง CDC นั้นแตกต่างจากการระงับการฟ้องขับไล่ในกฎหมาย CARES ที่หมดอายุไปแล้ว! การระงับ การฟ้องขับไล่ในกฎหมาย CARES หมดอายุเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2020 ความแตกต่างที่มากที่สุดของสองฉบับนี้คือ ภายใต้คำสั่ง CDC: (1) ผู้เช่าถูกกำหนดให้ลงนามคำประกาศที่มีการรับรองทั้งหมดเจ็ดข้อเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองไม่ให้ถูกฟ้องขับไล่เนื่องจากไม่ชำระค่าเช่า และ (2) ผู้เช่าสามารถถูกเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากการชำระเกินกำหนด ค่าสินไหมและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ เนื่องจากค่าเช่าที่ยังไม่ได้ชำระ
- คุณอาจได้รับความคุ้มครองอื่น ๆ หากรัฐ ท้องถิ่น หรือเขตอำนาจศาลของคุณได้กำหนดการระงับการฟ้องขับไล่ที่นานกว่าหรือเข้มงวดกว่าที่ให้ความคุ้มครองด้านสาธารณสุขในระดับเดียวกันหรือสูงกว่าข้อกำหนดที่ระบุไว้ในคำสั่ง CDC
- คุณยังคงถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสัญญาเช่าอื่น ๆ ทั้งหมดของคุณ และกฎเกณฑ์ของสถานที่ที่คุณอยู่อาศัย ผู้เช่ายังคงสามารถถูกฟ้องขับไล่เนื่องด้วยกฎหมายอาญา กฎหมายอื่น ๆ หรือการละเมิดสัญญาเช่า

เคล็ดลับในการสื่อสารกับเจ้าของบ้านหรือ PHA ของคุณ

หากคุณมีปัญหาในการชำระค่าเช่าหรือไม่สามารถชำระได้อีกต่อไป ให้ติดต่อเจ้าของบ้านของคุณทันทีเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับทางเลือกของคุณ ในช่วงเวลาที่มีการเงินตึงเครียดทางนี้ เจ้าของบ้านของคุณอาจประสบปัญหาด้วยเช่นกัน พยายามสื่อสารกับพวกเขาอย่างชัดเจนและใจเย็น นี่คือการเคล็ดลับบางส่วนที่จะช่วยแนะนำคุณเกี่ยวกับการสนทนากับเจ้าของบ้านของคุณ

- เปิดเผยสถานการณ์ของคุณอย่างตรงไปตรงมา หากคุณได้รับผลกระทบจาก COVID-19 หรือปัญหาอื่น ๆ ให้เล่าว่ารายได้ของคุณได้รับผลกระทบอย่างไร ผู้เข้าร่วมการเคหะสาธารณะ และ ผู้เข้าร่วมบัตรกำนัล ควรติดต่อ PHA ของคุณโดยเร็วเพื่อทบทวนรายได้ปัจจุบันของคุณและปรับแก้การชำระค่าเช่าของคุณ
- คำนึงถึงการกล่าวถึงตัวเลือกความช่วยเหลือและแหล่งทรัพยากรใด ๆ ที่คุณพบ
- อธิบายว่าครอบครัวของคุณจะได้รับผลกระทบอย่างไรจากการสูญเสียที่พักอาศัย
- สอบถามเกี่ยวกับการจัดแจงการชำระเงิน
- เก็บรักษาการสนทนาทางอีเมลและข้อความใด ๆ และจดบันทึกเมื่อคุณพูดคุยผ่านทางโทรศัพท์หรือกับตัวบุคคล

¹ บัญญัติไว้ในมาตรา 4024 ของกฎหมายว่าด้วยความช่วยเหลือ การบรรเทาโคโรนาไวรัส และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ 2020 (Coronavirus Aid, Relief, and Economic Security Act) "กฎหมาย CARES" (กฎหมายสาธารณะ 116-136)